

в годиннику щодень стрілки
час то розстроює то ломить
і на крутій межі
між споминами й обіцянками
ми губимось безпам'ятні

за райдугу щодош
пускаєм голуба пухнастого
по хліб по сіль
у незбагненне у безповоротне
розвідника і вісника
хоч знаємо — в нікуди полетів
хоч знаємо — не вернеться ніколи

в годиннику
час обрахований для кожного
дзижчить
час наче муха обезкрилена
в годиннику
запаморочливий маяк
що звирив все і звільна сліпне
а блудний син не повертається
з розкішних берегів
країни меду й молока

так в серці стало пізно
як порожньо в годиннику —
без часу

Збірка « [Щодень щокрок](#) ».